

mig, at jeg kunde glemme dette Punkt, thi det er virkelig en meget kurios Bemærkning, at naar der ikke blev reelle Privilegier, som kunde købes for saa og saa stor Pris, vilde det kun blive lutter fattige Statter, der søgte Apotekerbevillinger. Naar man vil være konsekvent, maa denne Bemærkning jo ogsaa forstaaes saaledes, at de, der nu sidde inde med personlige Bevillinger, maa være jævnt hen fattige, i alt Fald til at begynde med, og desuden temmelig udbannede Folk. Jeg har nu truffet Apotekere saavel med reelt som med personligt Privilegium, men jeg har ikke fundet nogen Gradsforskjel i deres Dannelse. Det har forbaudet mig, at denne Udtalelse er kommen ind, saa meget mere som der dog er een Apoteker med personlig Bevilling, der har været med til den Udtalelse. Der har rigtignok til Gengæld været to Apotekere med reel Bevilling; de have vel saa overstemt ham, og han har saa maattet indrømme, at den Del af Apotekerstanden, han tilhører, er lidt mindre dannet end den Del, de to andre Kommissionsmedlemmer tilhøre. I øvrigt tror jeg nok, at forskellige ærede Medlemmer, f. Eks. det ærede Medlem for Ribe (Bust), som nok er hindret i at være her i Dag, det ærede Medlem for Saksøbing (Nørdam), det ærede Medlem for Bornholm (M. S. Jensen) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer) have været hildede i en lille Misforstaaelse og ikke rigtig have lagt Mærke til, hvordan man i dette Lovforslag virkelig har gjort sig Umage for netop at handle i Publikums Interesse, og det forbaudet mig i Grunden, at det ærede Medlem for Saksøbing har haft nogen Indvending mod, hvad der staar i Begyndelsen af § 9, at paa hvert Apotek skal der være mindst een eksamineret Medhjælper. Jeg erindrer godt fra Kommissionsforhandlingen, at det var noget, der forhandlede lidt om, men man blev enig om, at for Publikums Skyld maatte man sørge for, at der paa Apoteket altid var i alt Fald een til Stede, der kunde betjene Publikum. Naar der kun var en eneste Mand, og han ingen Medhjælper behøvede, at have, saa vilde i det Djeblit, han blev syg, og Apoteket laa langt borte fra et Sted, hvor der kunde søges Medhjælp, det store Publikum staa og bede om Medicin uden at kunne faa den. Det maa altsaa hævdes, at der har saabel Lovforslaget som Kommissionen handlet i Publikums Interesse. Der næst ser jeg heller ikke andet, end at det ærede Medlem maa være enig med mig i, at det, at der efter dette Lovforslag kan oprettes Subventionsapoteker, jo netop er at komme Publikum i høj Grad i Møde; det

ærede Medlem vil dog vel ikke forlange, at som Regel skulle Apoteker oprettes paa Steder, hvor det ikke kan betale sig. Jeg synes, det er en meget rimelig Ordning den, at det som Regel skal anlægges paa Steder, hvor det kan betale sig, om der end skal kunne være Undtagelse fra denne Regel. Naar det ærede Medlem protesterede imod, at der i samme Paragraf staar en Regel og en Undtagelse, forekommer det mig, at denne Bemærkning er temmelig mal à propos; thi selvfølgelig, hvor der er en Regel, maa der ogsaa være en Undtagelse. Naar den her er nævnt, kommer det af, at man netop vilde vise, at man havde Publikums Tarv for Dje. Der var et Punkt, som særlig blev draget frem af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds, og det var det Punkt om Statsdriften. Jeg indrømmer, hvad der ogsaa er blevet udtalt af andre ærede Medlemmer, at er der noget Sted, noget Punkt, nogen Forretning, eller hvad man nu vil kalde det, som kunde passe for Statsdrift, er det i og for sig nok hele Medicinalvæsenet; men for at det kan ske, maa man først udover Spørgsmaalet: de reelle Privilegier. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil nøjes med at have dette som en Udsigt, en lys Udsigt, om 50 Aar, thi i det Djeblit, alle Bevillinger ere gaaede over til at blive personlige Bevillinger, staa Statsmagten med fuldstændig Magt over det hele Forhold og kan saa enten lade dem bestyre eller forpagte dem ud, som den vil. Og det gør den jo egentlig allerede nu for disse sidstes Vedkommende. Allet, at man bortgiver et personligt Apotekerprivilegium, vil jo, efter at man har faaet Afgiftsloven, egentlig sige, at man bortforpagter Privilegiet, som Staten har Ejendomsret til. Altsaa selv det ærede Medlem og jeg mødes jo i og for sig i ret god Forstaaelse paa det Punkt. Ja, i øvrigt kan jeg jo i forskellige andre Ting henholde mig til, hvad den højtærede Justitsminister har udtalt om de forskellige Paragraffer i Lovforslaget.

Nørdam: Jeg skal tillade mig først at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Bogense (M. Nielsen). Det ærede Medlem fandt det underligt, at jeg var imod § 9, hvort der staar, at der skal være mindst een eksamineret Medhjælper paa Subventionsapotekerne, men jeg skal sige til det ærede Medlem, at det er netop, fordi jeg har studeret Kommissionsbetænkningen grundig og fundet den Bemærkning dert (Tilleg. A., Sp. 3315), at „mindst en Fjerdedel af Thylands Apotekere drive deres Apotek uden Medhjælper. Skal der nu her